

talelse, kan Rigsdagen jo sige, at den i saa Tilfælde ikke vil gaa med til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg forstaaar derfor ikke det ærede Medlem, saa meget desto mindre som han selv indrømmer, at selv om Ordene ikke staaar i Loven, gælder de alligevel.

Det ærede Medlem var saa glad over det Materiale, der her er skaffet til Veje, fordi det giver Landstinget Oplysninger om de forskellige Overvejelser, der har været fremme, og det ærede Medlem haabede, det skulde være sidste Gang, et Lovforslag om færøske Forhold ikke var forsynet med alle mulige Oplysninger. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har haft denne i og for sig gode Anskuelse tidligere, under foregaaende Regeringer, da det ærede Medlem har kunnet have et afgørende Ord at sige, thi den tidligere Regering vilde jo have lystret enhver Ordre fra det Parti, hvortil det ærede Medlem hører. Hvorfor kom Oplysningerne ikke den Gang? Det ærede Medlem kan jo sammenligne Lovforslagene fra den Tid med Lovforslagene nu og se, hvilke der har været udstyret med de fleste Oplysninger. Med Hensyn til Fremtiden kan jeg udtale, at saa længe jeg er Justitsminister, vil jeg udstyre Lovforslagene med de Motiver, som jeg mener det rigtigt at anføre, og saa overlade til Rigsdagen, om den vil optrykke en Del af det, som jeg anser for overflødig. Materialet vil blive tilstillet Udvalget, men det, som jeg ikke anser for nødvendigt at trykke, vil jeg ikke lade trykke, fordi det gælder om at begrænse Trykkerudgifterne. Dette gælder ikke blot færøske Lovforslag, men alle mulige Lovforslag; Rigsdagsudvalgene maa selv afgøre, hvorvidt de vil trykke mere op. Jeg tror, at naar ærede Medlemmer læser det nu trykte igennem, vil de finde, at en hel Del af det havde det ikke været nødvendigt at trykke. Jeg ser saaledes paa det, ikke blot her, men med Hensyn til Lovforslagene overhovedet: at det gælder om at begrænse Motiverne til det nødvendige. Jeg vil altsaa følge mit Skøn i saa Henseende og saa overlade til det ærede Medlem i Udvalget at gøre en modsat Anskuelse gældende og lade trykke alle de Oplysninger, det ærede Medlem skal faa i rigt Maal fra Ministeriet.

Det ærede Medlem var saa inde paa et Spørgsmaal, som Udvalget i Lagtinget havde rettet til Justitsministeren. Jeg forstaaar ikke rigtig det ærede Medlems Interesse herfor. For det første siger det ærede Medlem, at Lagtingets Udvalg ikke ansaa det for nødvendigt, at disse Regler indsættes i selve Lovforslaget. Jeg ser ikke,

at der overhovedet har været Diskussion om, hvorvidt det var nødvendigt eller ikke; der har overhovedet ikke fundet nogen Diskussion Sted. Men for det andet forekommer det mig mærkværdigt, at det ærede Medlem vil have, at jeg skal besvare en Udvalgsforespørgsel deroppe fra, som er blevet nedstemt af Lagtinget. Det er dog lidt imod de sædvanlige Regler, at Justitsministeren skal udtale sig om Forslag, der bliver nedstemt. Jeg skal straks oplyse, hvortil jeg her sigter, idet jeg gennemgaaar de forskellige Punkter.

I det første Punkt staaar: „Regeringen skal meddele Lagtinget Svar paa Indstillinger til Regeringen senest inden den paafølgende Lagtingssamling“. Denne Formulering kan jeg ikke gaa med til. Det ærede Medlem kan ikke være kendt med de færøske Forhold og vil derfor, er jeg vis paa, høre paa, hvad jeg som lokalkendt siger herom. Der har undertiden i Maj og Juni Maaned været ekstraordinære Lagtingssamlinger, hvorfra Indstillinger først kommer til Ministeriet senere hen, saa at de overhovedet ikke kan besvares inden den næste ordinære Lagtingssamling. Jeg er klar over, at det ærede Medlem vil gøre gældende: Ja, men Bestemelsen sigter selvfølgelig ikke til den Slags Tilfælde. Men saa maa der indtøjes, at det er Indstillinger fra den ordinære Lagtingssamling, der skal besvares inden den næste ordinære Lagtingssamling. Som det staaar, er det umuligt.

I det næste Punkt hedder det: „Hvis Lagtingets Indstilling enten slet ikke eller kun til Dels er imødekommet, skal Grunden hertil opgives“. Hvordan skal jeg udtale mig om det, naar det netop er nedstemt af Lagtinget, idet Lagtinget har en helt anden Formulering, som jeg ikke forstaaar, og som det ærede Medlem rimeligvis heller ikke forstaaar. Der staaar nemlig: „Mener Regeringen ikke helt eller delvis at kunne imødekomme Lagtingets Indstilling, skal, med Sagens Tilbagesendelse til Lagtinget, Grunden hertil opgives“. Dér siger Lagtinget altsaa noget helt andet. Ministeriets Stilling er tydelig og klar: vi vil forhandle med Lagtinget om disse Spørgsmaal, og vi vil selvfølgelig opnaa en tilfredsstillende Fremgangsmaade. Saa vidt jeg ved, har der aldrig, medens jeg har været Amtmand, været en eneste Sag, som Lagtinget ikke har faaet alle de Oplysninger om, som det vilde have.

Jeg haaber, at hele Tinget, naar det nu har taget Standpunkt til disse Spørgsmaal, vil kunne slutte sig til de foreslaede